

میشیل فۆکۆ:

نەریکردنی دێوانەیی خۆی جوړیکە له دێوانەیی

و: له فارسیهوه: فەردین دارا

میشیل فۆکۆ

میشیل فۆکۆ له ساڵی ۱۹۲۶ دا له پوئاتیەیی فەرەنسا له دایکبوو. خۆپەندنی له بەشی فەلسەفە تەواوکرد و له ساڵی ۱۹۵۴ کتیبی (میترووی دێوانەیی) وەکو نامەیی دکتۆرای خۆی پیشکەش کرد، بەلام له بەرئەوهی کە ئامانجی ئەو له خۆپەندن له فەلسەفە گەشتن بە (حەقیقەت) نەبوو، له بنەرەتیشدا دەستگەشتن بە (واقعیەت) له دیدی ئەوهوه گەرنگی نەبوو، بەخۆپەندنی ئەم بەشە رەزامەندی بە دەستەپێنا، دوای فەلسەفە بە دوای بەشی (دەررون پزیشکی) دا رۆیشت و له ساڵی ۱۹۵۵ کتیبی بەناوی (نەخۆشیە رۆحییەکان و کەسایەتی) بەرھەمی فیکری و لیکۆلینەوهکانی ئەو لەم بوارەدا بوو. بەرھەمەکانی دیکەیی فۆکۆ بریتین لە: (له دایکبوونی دەرمانخانە ۱۹۶۳)، (دەستەواژەکان و شتەکان ۱۹۶۶)، (ئارکۆلۆژیای مەعریفە ۱۹۶۹)، (چاودێری و سزا ۱۹۷۵) و له

مۆدیرنه یه. فۆکۆ تهوه ری سهره کی کاره که ی عه قل داده نیت له کاتیکدا که ره دکهره وه ی عه قل و به دوا داگه ری عاقله .

ئه و به زمانیکی راشنلیست ده به ویت بتی ژیری تیک بشکینیت. به هۆی عه قلگه رایبی زیاده ره وه ی له سهرده می مؤدیرن، جیاوازی نیوان ژیر و بی عه قل، یان به شیوازیکی راشکاوانه تر ژیر و دیوانه، جیاوازیبه کی ئاشکرا و توندیان هه به. له کاتیکدا که فۆکۆ خۆی به ستراوی ئه م جیاوازیه بوو، هه ولئى دده ئه م جیاوازیبه ی نیوان عه قل و شیتی بخاته ژیر پرسیاره وه. فۆکۆ به پالپشتی به دیوانه یی ده بوست که سیه تی ژیر ره دکاته وه، ههروهک چۆن که مهرگ، مرۆف نه فی ده کات.

له کتیبی (میژووی دیوانه یی) دا فۆکۆ ده لیت: «بۆ گه یشتن به دوربینی هزر، ده بییت پشت له هزر و پروو له شیتی بکرت».

له شوینیکی دیکه شدا هه ره له م کتیبه دا ده لیت: " دیوانه یی واقعیه تی ده ره کی نیبه، به لکو ئه مه ته نها بۆ حوکمدانی مرۆف ده گه ریتته وه. "

له کتیبی (میژووی دیوانه یی) که تیزی دکتوراکه ی خو به تی، پیشانی دا که دیوانه یی نووسراوه یه که کۆمه لایه تی، نه ک ده روون پزیشکی، ئه م په یوه ندیبه ی نیوان هیز له گه ل به شیکی ده ست نیشانکراو له مه عریفه له یه ک کات و له کۆمه لگایه کی تایبه تدا شیتی پیتاسه ده کات.

هه ندیک له وانیه ی که تا دوینج مرۆفگه لیکی (ئاسایی) و (نۆرمال) ده ناسران، ئه مرۆکه به بی ویستیکی توانه ندانه ی هیز - مه عریفه، به شیت له قه له م ده درین و بۆ (چاره سه ر) ده گوازینه وه بۆ ئه و دیو دیواره کانی نه خو شخانه کانی ده روونی. فۆکۆ پیشانی دا که له سه ده کانی ناوه راستدا، دیوانه کان ههروهک ئه وانیتتر له کۆمه لگادا ده ژیان و خه لکیش له گه ل ئه واندا ده ژیا. له گه ل ده سه لاتداری مؤدیرنیتته و سه رقالبوونی فیکری ئه و سه بهاره ت به ژیریه تی،

سالی ۱۹۷۶ نووسینی کتیبی (میژووی سیکسگه رایبی) ده ستپیکرد. ئه م کتیبه چوار به رگیبه بۆ ماوه ی هه شت سال و تا کوتایی ژیا نی ئه وی سه رقالکرد و سه ره نه نجام له سالی ۱۹۸۴ له کاتیکدا که له حه ویتنگه یه کی ده روونیدا خه وینرا بوو، به هۆی تووشبوون به نایدزه وه مرد.

میشیل فۆکۆ پیش ئه وه ی که خۆی وه ک فه یله سووفیک بزانیته، خۆی به میژوونووسیک ده زانی که هه ولئى له ناسین و شروقه کردنی میژووی رۆژئاوا، سه بهاره ت به شیتی، نه خو شی، زمان، سزادان، هیز، زانین، میتشک و سیکسگه را ددها، به لام له گه ل ئه مه شدا کاریگه ری ئه و له پانتایی فه لسه فه و زماناسیدا که متر له ده ست رۆیشتوبی ئه و له پانتایی (میژوو) دا نه بوو. ره خنه گرانی به ره مه کانی فۆکۆ ئه ویان به فه یله سووفیکی بی ئیمان به (حه قیقته ت) ی فه لسه فه، زانای زانسته مرۆبیه کان دژی مرۆفگه رایبی، زمان ناسیکی بونیادگه را دژی بونیاد، مامۆستای میژووی سیسته مه فیکریبه کان ده زانی و له قه بی (ئافاتی کیلگه کانی میژوو) و (بتشکینی میژوو) یان به ئه و داوه.

بیروباوه ری نیچه و هایدگه ر، کۆله گه ی هزر و پانتایی چالاکی فۆکۆ پیک ده هین. له راستیدا فۆکۆ، درێژه پیدهری ریگه ی ئه م دوو فه یله سووفه مه زنه یه و هه موو ره خنه گرتنی ئه و له دونیای مؤدیرنه، له م دوو فه یله سووفه مه زنه وه سه رچاوه ی گرتوه که ئه م کاریگه ریبه ته وه ته واته ی له نووسینه کان و به ره مه کانی ئه ودا بینراو و هه ستپیکراوه. ئه گه ر بتوانریت کاری ئه و ته نها له یه ک باه تدا کورت بکرتته وه، ئه و شتیک نییه بیجگه له په یوه ندیبه ک، که زانین له گه ل هیزدا سازی ده کات و له پتی ئه وه وه خۆی وه کو تاقانه حه قیقته تی شیوا ده ناسینیت. نه ریکردنی عه قل و عاقل یان ژیری ژیر، ته وه ره ی سه ره کی ره خنه گرته کانی فۆکۆ له بییری

هیز له په یوه ندى له گهڼ مه عریفه، د هرون پزیشکی، د تیوانه کانی له کومه لگا جوډا کرده وه تاوه کو زیاتر له هر شتیک پاریزگاری له هیز کردبیت.

به بوجوونی فوکو ټمه فومیکه له زوولکردن که له بهر نه ببنراوی ټهو و له بهر ټه وهی، که به هوی گوتاری پراکتیکی ناراسته ده کړیت، له بیبری ټیمه درده چیت. د تیوانه یی به ره مه ټیکي کومه لایه تیسه، نهک نو سراویکی د هرون ناسیانه: هه لسوکه و ټیک که له سه رده می (نورمال) دا و درده گیریت، له سه رده میکی تر دا ناعاقلانه و شیتانه ده بیت و تاکه که س که تا دوتینی ټاسایی بووه، له کومه لگا جوډا و به زیندانی کردنی له نه خو شانیه د هرون پیدا پروتستو ده کړیت.

به بوجوونی فوکو د تیوانه یی یان بی هزری، روویه کی تری هزره که له په یوه ندى نزیکی مروث له گهڼ ناووهی خویدا ټمه رووهی دی، واته شیتی درده که ویت. ټهو نیچه و فون گوک له نووسه ران و شیتوه کارانی گه وری د تیوانه و شیت ده زانیت، که به باشی توانیویان په یوه ندى کی پیکه وه گری دراو و جوان له گهڼ ناخی خو باندا دروست بکه ن. فوکو بایه خیکی گه وره بو د تیوانه یی داده نیت و شیتیبیه تی به خواونی هیز ټیکي سه رسور هیتنه ر ده زانیت که له داهاتوودا ټمه وزه یه، مروث و دونیای مودیرنه ی ټهو له ناو ده بات.

له بیبر و به ره مه کانی فوکو دا، (وته - قسه) خواونی شو ټینیکی تایبه ته. وته بریار دره به سه ر ټیکست و زماندا. وته شو ټینی بهر که وتن و کو بوونه وهی هیز و مه عریفه یه. هر به شیکی تایبه ت له مه عریفه له هر دهوره یه کی تایبه تیدا کومه لایه که له یاسا پوزه تیف و نیگه تیغه کانی (قبوولکراو و ره دکراو) هه یه که دیاری ده کات سه باره ت به چ شتگه لیک ده کړیت باس بکړیت، و سه باره ت به چ شتگه لیک ناتوانریت باس بکړیت.

ټمه یاسا نه نو سراوانه که فه رمانره وای هر گوتار

و نو سراویکن، له و ته ی ټهو به شه ی تایبه ت له ټهو دهوره ی میژووییه ن. له کوی و ته کانی به شه کان، سیسته میکی گشتی و ته دروست ده بیت، ټم و ته یه ش ریخوشکه ری شتیکه که فوکو ناوی لیده نیت (ټه پیستمو) یان (پروبه ندى زانایی). له راستیدا ټه پیستمو کومه لایه ریسان، که زانینی هر دهوره یه که پیکه ده یتن و بیبر کردنه وه و ژیری مروث به پیی ټم سیسته مه پیکه دیت. له کوتا یشدا ټه پیستمو پیکه هینه ری فه ره نگی و ته ی هر دهوره یه که. که واته لیکو لینه وهی کاربگه ریسه کانی و ته له ژیر فه رمانی گه رانه وه بو وینه به ندى یه کانی داناییه. ټم گه رانه وهش له ریگه ی لیکو لینه وه وردبینه و شه رح کراو و ره چه لکه ناسانه، واته له ریگه ی ده ستگه یشتن به به لگه کانی هر دهوره یه که که فوکو ناوی لیتاوه (ټه رشیف) شیاو ده بیت. به بروای فوکو " و ته " له هر دهوره یه کدا بابه تی مه عریفه دیارده کات، دوباره ټم و ته یه یه که نووسه ر ده خولقی ټیت، به پیچه وانه ی بیبر کردنه وهی مودیرن که نووسه ر و میشکی بیرمه ند به خولقی ټینه ری گوتار ده یان زانی.

به پیی بیرو پای فوکو (گوتار) نیشانده ری ټه ندى شه و ټگایی قسه بیژ و نووسه ر و یان به گشتی به دوا دا گه ری بالا نیسه. کار کرده کانی و ته یه کی تایبه ت و جیاواز له هر دهوره یه کدا، له هر پروبه ندى یه کی داناییش (سیسته می و ته)، پیگه یه کی تایبه ت بو نووسه ر یان میشکی بیبر که ره وه پیکه ده یتن، ټم به دوا دا گه ره فه لسه فه ش ده کړیت، و ټنها له بابه تگه لیکي تایبه تدا قسه بکات و فه رمانگه لیک دهر بکات، که به هیچ شیتوا ټیک به واتای روونکردنه وهی بیرو نیسه، به لام وهک روونکردنه وهی بیروا دیارده که ویت. گوتار دووباره و تنه وهی بیروا، بوچوون و ټگاییه کانی بابه تی تایبه ت نیسه. دروست به پیچه وانه وه، گوتار ټهو شته یه، که له ناو خویدا له یه که په رشویلاوو به و ته ی

فۆکۆ توانای مەرجه عیبه تی نووسەر قبول ناکات. فۆکۆ له بری حه قیقته و بابه تی تایبه تی خولقیته (مرۆف) که ئەلمانییسه ته وه ره ییسه مۆدیرنه کان، نووسه رانی (وته) و (توانمه ند) و (مه عریفه) داده نیته. ئەو نه فیکه ری توانستی ئافرینه ری مرۆف بۆ ئافراندنی چه مکه زانستییه کان و ده رککردنی راستیه کانه. که ئەم راستی و چه مکه خۆیان له وتدا ده رده خهن و فۆکۆش هه ولی دابه شکردنه وی گوتار به خواستنی زاتی (خودی) ئەو بگات، نه ک ئەوه ی که له ریگه ی ئەوه وه به راستی بگات. له به ره ئەوه ی له بیرکردنه وه کانی فۆکۆدا گه یشتن به حه قیقته رۆل و گرنگیه کی نه بوو، به پیتچه وانیه ی هیگل-هوه که له ودا زمان به یانگه ری حه قیقته بوو. له فه لسه فه ی هیگلا خلی وەرچه رخانه ی بابه تی به دوا داگه ر و بابه تی به دوا دا بۆگه راو، له بوونی مرۆفدا یه. واته مرۆف له لایه که وه میسکی به ژیر و بکه ری ئەندیشه ده ژمی ردریت و، له لایه کی تره وه بابه تی ئەندیشه کانی خۆیه تی. به واتایه کی دی له فه ره نگی مۆدیرنه دا، مرۆف هه م بابه تی مه عریفه یی و هه م شوینی ده رکه وتنی هیتزه. له کاتی کدا له ئەندیشه ی فه لسه فه ی فۆکۆدا، مرۆف وه کو بابه تی به دوا داگه ر شوینیکی نییه و گوتار و سیسته می گوتار پیکه یته ری بابه تی تایبه تن. له دیدی فۆکۆه بابه تی به دوا دا بۆگه راو پیکه یته ری بابه تی به دوا داگه ر و زل و فه رمانه رای ئەوه. (کلود لوی ئیستروس) له کتیبی (ئەندیشه وه حشییه کان) دا ده لیت: "ئامانجی زانسته مرۆیه کان، له ناو بردنی مرۆفه به دوا ی مه عریفه دا، نه ک شیوه به خشین به بابه تی به دوا داگه ری بالا.

له کتیبی (دهسته واژه کان و شته کان) دا، فۆکۆ په یوه ندیه کی فه رمانه را له نیتوان شته کان و وشه کاندایه له سی ده وه ی میژووی رینیسانس، سه ده ی کلاسیک و سه رده می مۆدیرنه یی ده کۆلیته وه، که بابه تی شیکردنه وه له هه ر ده وه ره یه کدا (گوتن) ه.

نیچه (پژان) ی بابه تی تایبه ت ده رده خات، گوتار پیشان ده دات، که بابه تی تایبه ت له چ شتگه لیک ناتوانیت بیر بکاته وه و له چ شتگه لیک ناتوانیت قسه بکات. ئەمه ش واتای (مه رگی بابه تی تایبه ت) ه. به دوا ی ئەویش (مه رگی نووسه ر) له بیر فۆکۆدا یه. تیۆریک که بۆ یه که م جار (رولان بارت) خستیه روو.

ئەندیشه ی مۆدیرنه دا نووسه ر، ئافرینه ر و به دیه یته ری به ره مه و هه ر به ره مه یکیش به یانگه ر و نوینه ری نووسه ری خۆیه تی. به دهسته واژه یه کیدی، نووسه ر له به ره مه که یدا دووباره ئاماده ده یته وه و له به ره مه که یدا دووباره ده یته وه. ته نانه ت له به ره مه کانی سوپالیسم (SURREALISME) دا، که به ره مه مگه لیک سهر و راستین، دووباره ئاماده بوونی میسکی بیرمه ند بابه تی تایبه تی بالا دینیتته بیر و به گشتی مۆدیرنیه کان به دوا ی چه سپاندنی توانمه ندی ئافرینه ر و نووسه ردا بوون. له به ره ئەوه ی بروایان وابوو که (نووسه ر) ده توانیت خۆی له (وته) دا به یان بکات. ئەمه ش به ته وا وه تی هه مان خالی جیبی تیرامانی فۆکۆیه که پیداگری له سه ر ده کردنه وه ی ده کات. له دیدی فۆکۆه، نووسه ر ئافرینه ری به ره م نییه، به لکو ئەمه به ره مه که نووسه ر ده خولقیته تی.

به بروای ئەو، وته (روونکه ره وه) نییه، تا وه کو نووسه ر ئەوه بۆ روونکردنه وه ی بیر و بۆچوون و ئەندیشه کانی خۆی به کار به ییت، به لکو وته (رووداو) یکه که نووسه ر به کار ده بات و ده یخولقیته تی.

له ئەندیشه ی فۆکۆدا مرۆف کۆتایی هاتوو و شیای له ناو چوونه و هه بوونی بوونی ئەو سنووردار کراوه به کات و شوینه وه و له م رووه وه مرۆف ئەو توانمه ندیه ئافرینه رانه ی له ئافراندنی به ره مه میکدا نییه، تا بتوانیت له به ره مه که یدا ئاماده بیت و یان به ئاماده بوونی تیدا دووباره بیتته وه. له به ره ئەمه

بنه‌په‌تی (نابه‌رده‌وامی می‌ژووایی) و (لیک جیابوون) یش، به‌ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی کتیب ده‌ژمی‌ردریت. فوکۆ له‌م کتیبه‌دا روونی ده‌کاته‌وه که له‌سه‌رده‌می رینیسانس-دا (خودا) وه‌کو هه‌بوویه‌کی کۆتایی نه‌هاتوو شوینی ده‌رکه‌وتنی هیز بوو، ئەم هیزه‌ش له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌مدا بۆ (گوتار) گواسترایه‌وه، که‌ئامرازی ئەم گواستنه‌وه‌یه (ژیری) مرۆف بوو. که‌واته ئەم توانه‌ندیه له (خودا) وه بۆ (مرۆف) و دواتر بۆ (گوتار) گواسترایه‌وه و ئامانجی فوکۆش له‌م پی‌وه‌رده‌دا نه‌وه‌یه که‌پیشان بدات: به‌دریژی می‌ژوو، توانستی بابه‌تی به‌دوادا‌گه‌ر بۆ بابه‌تی به‌دوا دا‌بۆ‌گه‌راو ده‌گواسترتیه‌وه، که ئەم گواستنه‌وه‌یه له‌جیگای (وته) دا رووده‌دات.

فوکۆ له‌کتیبی (ده‌سته‌واژه‌کان و شته‌کان) دا نه‌وه روونده‌کاته‌وه، که‌زمانیک که‌هه‌یکه‌ل و بونیادی نه‌ندیشه‌ی مرۆف پیشانده‌دات، له‌سه‌رده‌می کلاسیکیدا رۆلێکی باش و به‌رجه‌سته‌ی هه‌بوو، ئەمه‌ش بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی که‌زانستی گوتن (علم الکلام) رۆلێکی دیاری له‌م سه‌رده‌مه‌دا هه‌بیت، به‌لام له‌سه‌رده‌می مۆدێرنه‌دا ده‌سته‌واژه‌کان توانستی روونکردنه‌وه و شته‌کان توانستی هۆهینانه‌وه‌ی خۆیانمان له‌ده‌ست دا. سه‌رئه‌نجام هیزی زمان له‌ده‌ریین و روونکردنه‌وه‌ی بابه‌تی به‌دوادا بۆ‌گه‌راوه‌کاندا لاواز بوو و زمانی سه‌رده‌می مۆدێرنه‌ بوو به‌زمانیکی نادرست و گران، ئەمه له‌و کاته‌وه‌ی که‌ زمان به‌شیرازه‌ی زانست و گوتن داده‌نریت، له‌سه‌رده‌می مۆدێرنه‌دا به‌هۆی بی‌بایه‌خ بوونی ده‌ریینی زمان ئەم شیرازه‌یه‌ په‌رته‌وازه‌ بوو و زانستی زانسته‌ مرۆبیه‌کانیش له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شا.

سه‌ره‌رای هه‌موو ئەمانه‌ش، فوکۆ تیۆر داریژی هیز و توانست بوو. رسته‌ی به‌ناوبانگی نه‌وه: "هیز له‌هه‌موو جیگایه‌ک هه‌یه. " له‌راستیدا نکۆلیکردن بوو له‌تیۆریه‌ مارکسیستی و لیبرالییه‌کان، که‌هیزیان بچوک ده‌کرده‌وه بۆ سه‌رمایه، ده‌وله‌ت، سیسته‌می

سیاسی یان شتانیکی له‌م بابه‌ته. ئەو به‌راشکاوانه ده‌یگوت، که‌مه‌به‌ستی له‌هیز کۆمه‌له‌به‌ک له‌بونیاده‌کان یان ده‌زگا سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نییه. فوکۆ باسی له‌وه‌ ده‌کرد که‌ له‌هه‌ر شوینی‌کدا که‌ کاروباره‌کان به‌ئاراسته‌یه‌کی سروشتی بن، دروست له‌هه‌مان جیگادا هیز ئاماده‌یی هه‌یه. له‌ده‌روازه‌کانی یه‌که‌م و دووه‌می له‌به‌شی چواره‌می به‌رگی یه‌که‌می (می‌ژووی سی‌کس‌گه‌راییی)، که‌یه‌که‌یکه‌ له‌گرنگترینی توێژینه‌وه‌ تیۆرییه‌کانی نه‌وه‌مه‌ر هیز، فوکۆ ده‌نووسیت، که‌(هیز له‌هه‌موو شوینی‌کدا هه‌یه)، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌هه‌موو شوینی‌ک له‌لایه‌ن هیزه‌وه‌ داگیرده‌کریت، به‌لکو دروست له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌هیز له‌هه‌موو شوینی‌ک سه‌ره‌له‌ده‌دات. به‌باوه‌ری فوکۆ، هیز به‌رده‌وام سنووردانانیکه‌ له‌بۆ‌نازادی، به‌م پی‌یه‌هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی هیزدا نییه و ته‌نانه‌ت په‌یوه‌ندییه‌کانی هیزیش نازادی ده‌گرنه‌وه. هیز ته‌نها کاتی‌ک ته‌حه‌مول ده‌کریت، که‌بتوانیت ده‌مامک بکات به‌سه‌ر به‌شیکی گرنگی خۆیدا و سه‌رکه‌وتنیشی په‌یوه‌سته‌ به‌تواناییه‌وه له‌شاردنه‌وه‌ی میکانیزمه‌کانی.

سه‌رچاوه‌کان:

۱. بابک احمدی، حقیقت و زیبایی، نشر مرکز، ۱۳۸۴، ص ۱۶۲-۱۷۶
۲. فوکو: آفت مزارع تاریخ، ترجمه‌ی لیدا فخری، روزنامه‌ ایران، شماره ۲۲۹۴
۳. میشیل فوکو که‌بود؟ پیمان وها زاده، سایت با شما نیستم

سه‌رچاوه:

<http://shkp.blogfa.post-aspx.com>